45

საქართველოს გაზეთი

მაისის კგ დღესა ჩყით წელსა ტფილისში.

No. 12.

სანკტ-პეტერბურღს

უმაღლესი ბრძანება

აპრილის ვ. რიცხვსა

წყალობანი

განწესებულთ წელიწადთ სამსახურით მეს-რეობისათჳს ქუეითის მხედრობის ტფილისის პოლკის ფელდფებელთ კუზნეცოვს და მაკაროვს პოდპორუჩიკობა და უნტერ-ოფიცერს კრუსკოვს პრაპორშჩიკობა გურიის გარნიზონის პოლკში; კაბარდინის პოლკის უნტერ-ოფიცერს ივანკაკიჩს პრაპორშჩიკობა ბაქოს გარნიზონის ბატალიონში.

გარდმოიყვანებიან

ასტარხნის გარნიზონის პოლკის პორუჩიკი კამილოვი ასტარხნის არმიის სამსახურით ინვალიდთ კამანდაში.—

წესი ხმარებისათჳს ღერბის ქაღალდისა.—

გ. დასაწერად ნასყიდობათა და გირაობის წერილთა, მამულთა ზედა ფასით ორმოცდაათს თუმანს ნაკლებითა დასაწერად კონტრაკტთა პირობათა და შეერთებისათა წერილთა ყოველისა გუარისათა ვერცხლობითისა კაპეკის შაურის.— კოპიე-მისათჳს ყოველთა ნასყიდობისა საბუთთა პირობათა ანდერძთა და მსგავსთა ამისთა, რომელნიცა სასამართლოთ ადგილთაგან მიეცემიან.— დასაწერად ყოველისა გუარისა მექირობისა წერილთა ფურცელზედ ორი მინალთუნი შაური ფული.

დ. დადებულება ღერბის ქაღალდისათჳს ვაჭართა და მაკლერთ წიგნთათჳს.

ა. სამუშაოსა ზედა ბანკრუტისა გინა კონტრისა განწესებისა ბრძანებულ-არს ყოველთა ვითარცა რუსეთისა ეგრეთვე სხვათა ქვეყნისა ვაჭართა, რომელთაცა აქვსთ გარეგან და შინაგან ვაჭრობანი, რათა აქვნდესთ სახმარნი ვაჭრობისათჳს წიგნნი, რომელნიცა ყოველთა სასამართლოთა გარჩევათა შინა შეწყნარებ-იქმნებიან კანონიერ საბუთად და მისთჳს უმეტესისა მათისა დამტკიცებისათჳს განიჩინების წიგნთა ამათ ქონება არა სხვებრ, არამედ ღერბის ქაღალდსა ზედა შემდგომისა სახითა.

ბ. წიგნნი წოდებულნი დაუმტ-მუშ უ... იწერებოდნენ ორის მინალთუნის შაურის ფულის ღერბის ქაღალდსა ზედა.

წიგნნი წოდებულნი რუს-კონტრა ანუ მომდინარე ანგარიში (კონტო-კურანტ) ქა-

ღალდსა ზედა ათის შაურის შავის ფულის ფურცელზედ.

წიგნნი წოდებულნი ჟურნალი და მემორიალი და კასსა ხუთის შაურის შავის ფულის ფურცელთა ზედა.

ყოველნი სხვანი კანცელარისა, საგაჭროსა და კამპანიის წიგნნი თითო შაურის შავის ფულის ფურცელს ქაღალდსა ზედა.

გ. საგაჭრო წიგნთათვს ფორმისა გინა სახის სხვაობისაგამო საკუთარი ღერბის ქაღალდი არ განწესდების; და ვაჭართ სიმარჯვისათვის ნება მიეცემისთ მათ, რომელ ყოველთა ამა წიგნთა იმ სახითი როგორადაც იგინი სადმე შემოღებულნი არიან ჩვეულებისა ქაღალდზედ რომლისაც ფორმისანი უნდა იყვნენ; წარადგენდენ სახაზინოთა პალატათა შინა, სადაც შემდგომად დათვლისა და ფურცლებზედ ზედ დაწერისა გამორთმევითა კანონიერის ღერბის ბაჟისათა დაასვენდენ მათ ზედა ბეჭედსა სახაზინოისა პალატისასა და დანიშნევდენ მიღებულსა ბაჟის ფულსა ჴელ-მოწერითა ვიცე-ღუბერნატორთა და ღუბერნიის ხაზინადართა.

დ. უეზდის ქალაქებთა შინა ვაჭართ წიგნები ბეჭდის დასმისა და ღერბის შეტანისათვს წარედგინებიან ქალაქის თავთაგან უეზდის სახაზინოთა შინა და ჴელ-მოწერითა უეზდის ხაზინადრისა და ქალაქის თავისათა დაინიშნების მათ ზედა რიცხვი ფურცლებისა და გამორთმეულის ბაჟის ფულისა დასმითა უეზდის სახაზინო ბეჭდისა.

ე. წარუდგენელობისათვს წიგნთასა დასასმელად ბეჭდისა და შესატანელად ბაჟისა ორის წლის მდინარეობასა შინა, გარდახდების ჯარიმად ფასსა განწესებულისა ბაჟისა ერთი ხუთად.

ვ. წარუდგენელობისათვს წიგნთასა სამის წელიწდის მიმდინარეობასა შინა ბეჭდის დასასმელად და ბაჟის შესატანად გარდა ზემოდანიშნულისა ჯარიმისა დამნაშავე მიეცემის სამართალსა და დასჯასა, რომელიცა განწესებულ არს სიცრუით მოქცევისათვს.—

(ამისი შესრულება შემდგომში იქმნება)

მოთხრობა ქალის მარიამისა.

ტკბილის მწუხარებით კვალად ვნახე მე ის ადგილი, სადაც განვატარე უმანკოების წელიწადნი ჩემნი მახლობლად ნარნარისა გულისა კეთილ-მოქმედისა. არა-დასავს იწყარისა ამამას დისა ჩემისა მე ვიყავ თორმეტისა წლისა როდესაც იმისმა ქმრის-შერთვამ მომიყვანა ვიდრე სამშობლოს სახლში; რადგან დედა ვერ ჰბედავდა ჩემს უცხოს ქვეყანაში გამოგზავნას სადაც მამიდა უნდა წასულ-იყო თავისის ქმრით. მახსოვს, როგორ სამწუხარო იყო იმისთვს ჩემგან მოშორება; მახსოვს როგორც მალით ჩემი თავი იმას ჴელიდამ გამოსტაცა, რაოდენმა თითქმის ერთად გაიარა, რომ მე აღარ შემეძლო თამაშობა დამეწყო და ფიქრი დამეკარგა; არა მიწრაფლიად და მართლა ჩქარა ვერ შევეჩვიე ამა დაშორებასა სამხიარულოსა ერთად-ყოფნასა შინა დასასა, და შენ თვით იცი საყვარელო კაროლინავ, როგორ ხშირად მოვიგონებდი ხოლმე ჩემს კეთილ-მოქმედს და ყოველს წამს მასი სახელი ჩემის სულისა შორის განაღვიძებდა პაწისა ყოვლისა მისთვს, რაიცა სოფელსა შინა არს კეთილი და მშვენიერი; სად მისი შექმნა ჩემთვს მაგალითად ღვდათ კეთილ-მოქმედებისა, შენ იცი ეხლაც როგორ მშობლის სახლში და რჩეული-ვიყავ მე ყოველთვს თითქმის უცხოდ და როგორც ბიძამან ჩემმან. რომელსაცა ჩემის

სიცოცხლის ზირველის დღიდამვე უყვარადი მე უ-
მეტეს ყოველთა შვილის შვილთა თვისთა ვაჟთა და ქალთა, მეორე მეტეს წელიწადში მიმიყვანა თავისთან ნებამად მოხუცებულებისა თვისისა. — ათს წელიწადში, იმ დროდამ, რომელსაც მასთან გარდვესახლე. ჩემს გულს ძლიერ სურდა ახლად აქაურის ადგილის ნახვა; მიმამაც ჩემს გასამხიარულებლად შენთან დაშორებისგამო ჩემი დაუვასებელი, სამსახურის საქმეზედ რომ მიეიდოდა ზედამხედველსავით, მოინდომა ჩემი წამოყვანა თავის თანამოგზაურად! ოჰ კაროლინავ! ვითარი მოგვის ძალი აქვსთ ჩვენზედ ტკბილთა მოგონებათა იმ სანეტაროს ჟამისათვს, ოდესცა დავტკბობდით ჩვენ შეურყეველითა მოხვენებითა! რა უნდა იყოს მეტი მხიარულის, უზრუნველსა ყმაწვილობაზედ მსგავსი ცხოვრებისა სამოთხისა სოფელთა? ოჰ კაროლინავ რაჲსათვს მიგვიყვა ხოლმე უნებურად მწუხარება, რომლისა მოევაგონდება სხვა ჟამსა ში უკალოვნება და ვერი უმწვილობისა. —

სოფელი მიცემული არის იაჯარით: უურისი ჩემი ბიძა ყოველს ზაფხულს დაჰყოფს ხოლმე. აქ არის კეირობით და ამისთჳს აქ სახლის ავეჯულობის ნაკლებობა არ არის. — ბაღი რაოდენმე ველური გამხარა; მაგრამ მე კიდევ ვიცან ყოველი ბილიკი და ყოველი შესაქცევიადგი; ასე გასინჯვე ვიხილე იმ ადგილის მაღარა ნაწილიც, რომელსაც უწინ ჩემად ვუწოდი და რომელიც მახარებდა მე უმეტეს კიდრე სხვას საყოროლ; აქ ახლაც დგას კიდევ ბუჩქი ვარდისა რომელიც მახუქა მე ალოდამაკა; თანაზიარმან უმწვილობისა ჩემისა შექცევათა შინა და რომლისაც ზირველი უვავილი მიყართვი მე კეთილსა მამიდასა ჩემსა მის დაბადების, დღეს — ცისის ოთახეში უწინდებურად თვე დამხვდა; მაგრამ ისკი ველარ ვნახე, რომელიცა თავით თვისით ყოველსა ხულიერ-ჰყოფდა, უმოქმ გარემო თვისა გარა-
რთვლებდა კეთილ დღეობასა: ყოველი რაც რომ ექმნა მამიდას კეთილობისა და ბედნიერებისათჳს ყმათასა, ან უკვე მოშლილ არის. — ამან მეტად შემაწუხა, მასაც შიაგანის გულით ენყინა, განსვენებული ამისი მეუღლე აქაურს სახლში დაბადებული იყო აქ გაზრდილ იყო და აქ მიიღო ქორწილის კურთხევა. ჩვენ გამორებით აქ დაყოფას ერთს დღეზედ მეტს არა და შემდგომად წასვლას ნ. სამხიარულოსა ცისესა შინა დერცოლისსა, რომელსაც ჩვენ მივეპატიჟეთ; მაგრამ მე ბიძა ჩემს დავეთხოვე აქ ადგილს სამყოფელად იმის დაბრუნებამდის; რომ მოვიგონებ ხოლმე იმ მშვენიერსა და დაუვიწყებელს დროს, მაშინ ჩემი თავი ებედნიერად შერაცხილ მაქვს.

მომიტევებ? მე უნდა მივიდე ვლესთ ქოხების ხანახავად, სადაც ხშირად ვჰყოფილ-ვარ ჩემს მამიდასთან, რომელსაც ის მიეიდოდა ხოლმე ხნეულთ შესაწევნელად და მწუხარეთ ნუგეშის-საცემელად. სასურველო კაროლინავ? ვინ იქნება იმისი მსგავსი? მე აგრე მდიდარი არა ვარ, რომ იმასავით შევიძლო საწყალობელთ გამართვა, გლახაკთ სამუშაო მივცე, მთლად სოფლები ბედნიერი გავხადო: მაგრამ თვითოეულსა კაცსა თვით სამუალო მდგომარეობასაცა შინა არა აქვს ნაკლულევანება შემთხვევათა შინა რათა საქვეყნო-ეყოს მოყვასსა ყოველგან ჰპოვებს იგი მწყალობელთა გულთა მკურნალებისა. მოხუცებულთა ჰპოვებს შესახლებულთა, რომელნიცა მოითხოვენ ცრემლთა თანალმობისათა ჰპოვებს ხელთა მშვრივისა სიყვარულის მზრუნველთა და მეც გულით მიყვარს კაცნი კაროლინავ, თუმცადა სამწუხაროდ ჩემდა ვჰგრძნობ რომელ მათთან დასახლოვებლად მაქვს მე რადაც ნაკლულევანება. — ჟამითგან დაშორებისა ჩემისა მამიდასაგან? მე შეშინებული-ვარ ამა მიზეზით ვერა ვარ მე მხნე და გაბედავი ქვეყა-ყოფაში და ეგე ვრიად

მაიმებს სულსა ჩემსა; და ჩემის თავის შეწყე-ნა არეიცა .—

ჭკვას, საცხოვრებელი უმანკოებისა ჩემისა წელიწადთა განვებისაგან წინასწარ-აღნიშნულ არს მისთვს, რათა განაღვიძოს ჩემ შორის სიმხნევე მეორ-ედსთა მოგონებათა. ზაფხულის კონაია შინა ჩემსა შემთხვევით ჩაწნულ-არის ა დევ ერთი ვარდი, რომლისაცა კეთილ-სუნოსა დღ-ისინ გამამხიარულებს სულსა ჩემსა. მე ვნახულო ხოლმე გლეხ-კაცთ სახლებსა; მაგრამ მე პირველით არ ვახსოვდი და კნინდა სუყველანი ერთცი მოიგონებდნენ ხოლმე მამიდას; მაგრამ სადაც წარსთქვამდნენ მისს სახელს, მას მოისხენებდა იგი გრძნობითა განმაღვიძებელისა მადლობისათა. —,, იყოს კაცი,, მითხრა მე ერთმა მხრმა კაცმა, რა იყოს დრო, რომელსაც ციხეში იყო კიდევ მოხუცებული პატრონი, რომელსაც უმანკოები პატრონები და პატრონის კეთილ ქალი სულ ერთად ცხოვრობდნენ ციხეში; ვისა, გული დამშინებული მქონდა, ის გამეტყობი მათთან მივიდოდა, და მათგან უმწუხარესი, გამოვიდოდით ახლა იტყობოდათ კარგი კაცი არის მაგრამ მაინც ისიც მამინაცვალი — არის აქმახობაში მეგობრიდა უმანკოლი სუფთად ჩაცმული დედაკაცი და მე რომ დამინახა, მოშორდა კარებთან დადგა; მაშინ უთხრა პირმაკაცმა წინწამოდექ: მარგარიტავ რისა გეშინიან ეს ხომ პატრონის ქალი მარიამ არის რომ მაშინ იდგა ხოლმე ციხეში ქალბატონს ვილლემმინასთან.— შენ ხომ ამასთან ხშირად გითამაშნია ბატარაობისას; ცოტას გვიამბობ ხოლმე თქვენ იქ ყოფას. — სიხარულის კმაყოფილებით მოვიდა ჩემთან დედაკაცი კელს მაკოცა და მითხრა მართლა კელარ მიცნობ მარგარიტასაო, და მეც მაშინვე მომაგონდა; ის იყო ჩემი ერთგული მეძუძე ყოველთვის ჩემთან ბაღში მუშაობდა და დიდად უყვარდი; მე ძლიერ მიამა მისი ნახვა და ვკითხე ახლანდელი მისი მდგომარეობა; იმას შეურთავს ქმრად მოსამსახურე კაცი და რომლისამე კმიდყან იყო იგიც დედა წითელლოყიანის ბატარისა. მე წაველ მასთან სახლში, მსურდა მისის ემაწვილის ნახვა, გზაზედ ვილაპარაკეთ ყოველივე ყოფილისათვს და სადცხოვრებს ახლა პატრონი ალოლფიმეითსა მარგარიტამ რომელიც თქვენსა ხშირად დაიარებოდა ციხეში თავისის ოსტატისა.—

(ამისი შესრულება შემდეგში იქმნება)